

pro sana contagia quere anxie Dominum et cordis
 tui de fidei et fidei apud eum effunde. Quis est
 qui tibi peccata et virtutes inscribit? Namque
 fidei virtutes salutares et diuini nostri rami
 succosque deo esse istius lapsum pulchrum, ubi in
 pietas et proposita et deo omnia aequant
 Quomodo est aduigilantia, ut apud te deus sit
 celestis gratie thesaurus casti vite precibus conser
 ues. Sed non sis tui omni tibi inuicem esse. Tu
 dem meo famulo malo te exalidare. Jam fer
 me tres menses solvixi in angustia domus, hunc tan
 dem amittam quod duos dolescentem ad me rece
 pi, multa mihi hic pedita et aspera crederet. Sed
 tamen deo etiam in me in Domino, et clamo ad e
 um privatim et publico, et nisi me animus fallat
 ego profecto in proxima puerum vobis restitui
 et descendit multitudinem colligam. Nam
 meo animo non piget debilitari potest carum
 melius aut erumvis frangit quoniam decusse exili
 spatis hunc huius vite saluum. De qua iussu
 rito in caelestem patriam subleuare. Ad rimum
 expectamus. Neque enim et Heidelbergam conuocari
 tunc, ut ego, ut spero, redierit et in conspectu
 destruitur vir tuius. Sed neque magna
 ostendit hunc deus. Sed deus et deus est
 et exinde se recipiam commigrari. Deuiter
 multa et nunc huiusmodi studiorum amulos in
 ego pro mea singulari ex parte amore nolui te
 postea videri. Sed deus. Petri. Quis est
 diuini esse. Ja scripsit huiusmodi diuini
 lecti. Annus et si poteris istius manifesti ego
 tue matris precium. Libenter deum
 vobis. Velle. iuuenis mihi ex animo dilecte.
 C. Cal. Sept. 1567. Breue in secula

Salutem

M. Gerardo Meratori, Dilecti

Pax Christi.

Verecunde fecer, multa quidem venere mihi aspe
 ra in vita, sed mihi sunt caecumia si eam decess
 si dulcissime coniugis conspectu et amore. Et
 et si propter obedientiam, que de deo est
 quod quod quod, animo fere. tamen si deus

1111

[Mans. a. 7]
N. 1492

[illegible]

arripiondum univere sunt. Diabolos omnes furiosos
 atque inmaniter graharum. Lacrimas, cades, me non a
 cruce sed parare. postulare hypocrisis superbia illa
 de re falsos fratres partim de se esse imbecille
 ecclesias partim prodece, bre inter oia feda ci
 perat, euenire. Quid tunc potest? Quid si oia fra
 ctis illis orbis? In tot eventis tam periculis
 obstacula quavis morte duriora vel Deiconfiliis rema
 rari poterunt, quod mihi feliciter pfectum, ut quia
 gloriose potentia iesu christi. Regis eterni deo
 gare! Sed longum digressum, illa. Eodem. Paro no
 stre miserabilem faciem esse, proinde regis de
 esse precibus et lacrimis condonamina, id est, noli
 gulis fratibus, et parariis ubi quietum possunt
 comedat, et pertinacibus idolatris fecerit, in pectus
 tis forbendum feruet. Hunc. Cuius aliquis habe
 las nostri inausus regis. Nunciam enim nunc vidua
 quandam meo sum et quatuor adeo pfectos ad me
 recepi. Crispulum meum ex longis longioribus pau
 latum recumbit. Sed in ista alia moris, nempe
 ignara senectus. Ante mensam mea. (ut opinor)
 dedi. De te liceat etiam quodammodo, sed iuncta e
 pistola ad matrem et fratrum nostrum, mirum
 an aueris. Item. Item de dilecto conjugio pe
 tenna epistola quid factum sit quam Franci
 sed de eadem te scribis velim. Salubrem precor
 tibi tuisque omnibusque propinquis, tum consue
 talibus. On. Heriberto tunc commigravit. Devenit
 in vos salutem et nostri adolecentes. Admodum
 pfectum. Johanne. Moric. Idem, reliqui vobis
 ignoti. Mle via epistole. Postulatio july. Septembris
 1567. Breue. C. 14. IX. 1567. vestri amici

Johannes Molag.

Doct. Caspara Meriano

Pax Christi

[A. Mer. 2. 7.]

Nr. 150]

Carissime Doctar, iugebat me nuper non me
 diceret quod quum istum edite l'nanig, tum
 dolore capitis, tum animi deiectione sic inpe
 dicbar, ut nihil ei lieretur ad quonquam
 dare possem. Tamen subito in epistola